ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 17ης Ιουνίου 1997 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I),

National Power plc, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Swindon (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Forwood, QC, David Anderson, barrister, Sally Barrett-Williams, barrister, και Gary Chapman, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των δικηγόρων Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias-Hardt,

και

PowerGen plc, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Λονδίνο, εκπροσωπούμενη από τους K. P. E. Lasok, QC, και Lindsay Marr, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των δικηγόρων Loesch & Wolter, 11, rue Goethe,

αναιρεσείουσες,

που έχουν ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 24 Μαρτίου 1997 ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση British Coal Corporation κατά Επιτροπής (Τ-367/94, Συλλογή 1997, σ. II-469) και με την οποία ζητείται να αναιρεθεί η διάταξη αυτή, να γίνουν δεκτά τα αιτήματα παρεμβάσεως των αιτουσών και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι

η **British Coal Corporation,** εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Λονδίνο, εκπροσωπουμένη από τους David Vaughan, QC, David Lloyd Jones, barrister, και Cyrus Mehta, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των δικηγόρων Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

και

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τον Julian Currall, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα C. O. Lenz,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 και 24 Απριλίου 1997, η National Power plc (στο εξής: National Power) και η PowerGen plc (στο εξής: PowerGen) άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 50, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της διατά-

ξεως του προέδρου του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 24ης Μαρτίου 1997, British Coal Corporation κατά Επιτροπής (Τ-367/94, Συλλογή 1997, σ. II-469, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία απορρίφθηκαν οι αιτήσεις τους παρεμβάσεως.

2 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Μαΐου και 20 Μαΐου 1997 αντιστοίχως, η British Coal και η Επιτροπή κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου.

3 Δεδομένου ότι οι δύο υποθέσεις είναι συναφείς, ενδείκνυται, σύμφωνα με το άρθρο 43 του Κανονισμού Διαδικασίας που έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, η συνεκδίκασή τους για την έκδοση της διατάξεως.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

4 Τα περιστατικά τα οποία προκάλεσαν τη διαφορά εκτίθενται στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ως εξής:

«3. Με καταγγελία που υπέβαλε ενώπιον της Επιτροπής στις 15 Ιουνίου 1994, η NALOO [National Association of Licensed Opencast Operators (εθνική ένωση παραγωγών άνθρακα με μεθόδους επιφανειακής εκσκαφής κατόπιν αδείας)] κατήγγειλε τους περιορισμούς του ανταγωνισμού για τους οποίους είχαν καταστεί υπεύθυνοι η British Coal Corporation (στο εξής: British Coal) και το Central Electricity Generating Board (κεντρικό γραφείο παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, στο εξής: Γραφείο), το οποίο διαδέχθηκαν η PowerGen και η National Power, κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1973, ημερομηνίας προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου στις Κοινότητες, και της 31ης Μαρτίου 1990.

4. Η NALOO αμφισβήτησε, κατ' ουσίαν, τη νομιμότητα, ως προς τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (στο εξής: Συνθήκη), των τελών που εισέπραττε η British Coal επί του εξορυσσομένου από τα μέλη της άνθρακα στα ορυχεία επιφανειακής εκσκαφής της British Coal. Η NALOO ισχυρίστηκε επίσης ότι το Γραφείο είχε αγοράσει από τα μέλη του τον άνθρακα που προοριζόταν για την παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος σε τιμές ενέχουσες διακρίσεις, κατά παράβαση του άρθρου 63 της Συνθήκης και των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ.

5. Επομένως, με την καταγγελία της, η NALOO ζήτησε κατ' ουσίαν από την Επιτροπή:

— να ασκήσει την αρμοδιότητά της δυνάμει των άρθρων 4, στοιχείο δ', 65, 66, παράγραφος 7, και 86 της Συνθήκης και να εκδώσει απόφαση περί διαπιστώσεως των παραβάσεων της British Coal λαμβάνοντας υπόψη τις εκτιθέμενες αιτιάσεις·

— να παρέμβει ως προς το Γραφείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 63 της Συνθήκης και του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ.

6. Την 1η Αυγούστου 1994, η British Coal ανακοίνωσε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί της καταγγελίας και υπέβαλε στο θεσμικό όργανο αίτηση, βάσει του άρθρου 35 της Συνθήκης, με την οποία ζητούσε, κυρίως, να διαπιστωθεί ότι αυτό δεν είχε αρμοδιότητα για να εξετάσει την καταγγελία ως προς τα τέλη που εισέπραξε η British Coal κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου πριν από την 1η Απριλίου 1990 και, επικουρικώς, να απορρίψει την εν λόγω καταγγελία για νομικούς λόγους, χωρίς να την εξετάσει επί της ουσίας. Η British Coal διευκρίνιζε ότι, αν η Επιτροπή δεν εξέδιδε την αιτηθείσα απόφαση εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εγγράφου της οχλήσεως, η British Coal θα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που θα προέκυπτε από τη σιγή του θεσμικού οργάνου.

7. Με έγγραφο της 3ης Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή επεσήμανε στην British Coal ότι δεν είχε δικαίωμα να απαιτεί από την Επιτροπή απόφαση ορισμένου

περιεχομένου και ότι η μη απόρριψη καταγγελίας εντός της προθεσμίας που όρισε το πρόσωπο, το οποίο αφορά η εν λόγω καταγγελία, δεν ήταν δυνατόν να προκαλέσει την κίνηση διαδικασίας του άρθρου 35.

8. Υπό τις συνθήκες αυτές, η British Coal, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Νοεμβρίου 1994, άσκησε προσφυγή βάσει του άρθρου 35 της Συνθήκης, με την οποία ζήτησε την ακύρωση της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που φέρεται ότι προέκυψε από την παράλειψη του θεσμικού οργάνου να απορρίψει την καταγγελία της NALOO.»

5 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Μαρτίου και 10 Απριλίου 1995 αντιστοίχως, η PowerGen και η National Power ζήτησαν να τους επιτραπεί η παρέμβαση προς στήριξη των αιτημάτων της British Coal βάσει, αφενός, του άρθρου 34 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΚΑΧ, εφαρμοστέου στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 46 αυτού, και, αφετέρου, του άρθρου 115 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

6 Τα επιχειρήματα που διατύπωσαν οι αναιρεσείουσες για να δικαιολογήσουν το συμφέρον τους στην επίλυση της διαφοράς συνοψίζονται στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ως εξής:

«9. Με την περί παρεμβάσεως αίτησή της, η PowerGen ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς την British Coal, δεν άσκησε προσφυγή επειδή ούτε επιχείρηση είναι ούτε ένωση επιχειρήσεων κατά την έννοια του άρθρου 80 της Συνθήκης, παρ' όλον ότι την αφορά το άρθρο της 63, παράγραφος 1. Εντούτοις, η PowerGen είναι νομικό πρόσωπο και διαθέτει, επομένως, την αναγκαία ικανότητα για να παρέμβει στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας (διάταξη του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1961, 13/60, Geitling κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Rec. 1962, σ. 267).

10. Η PowerGen παρατηρεί ότι, απαντώντας στην καταγγελία της NALOO, κατέθεσε παρατηρήσεις, κατ' ουσίαν παρόμοιες προς εκείνες της British Coal, και ότι η εν λόγω καταγγελία βασίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά από τα οποία ανακύπτουν τα ίδια νομικά ζητήματα. Επομένως, το Πρωτοδικείο θα εξετάσει νομικά ζητήματα που αφορούν άμεσα την κατάσταση της PowerGen.

11. Η PowerGen τονίζει ακόμη ότι η παρούσα υπόθεση αφορά επίσης νομικά σημεία που έχουν άμεση σχέση με εκείνα που ανέκυψαν στο πλαίσιο της προδικαστικής υποθέσεως Hopkins κ.λπ. (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1996, C-18/94, Συλλογή 1996, σ. I-2281), η οποία αφορούσε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Γραφείο απέκτησε τον άνθρακα από τους μικροϊδιοκτήτες ορυχείων μεταξύ 1985 και 31ης Μαρτίου 1990. Ειδικότερα, τα ζητήματα της αρμοδιότητας της Επιτροπής και της φερομένης υπάρξεως ενδίκων μέσων που έχουν αναδρομικό αποτέλεσμα εμφανίζονται κατά πανομοιότυπο τρόπο στην υπόθεση Hopkins κ.λπ. και στην παρούσα υπόθεση.

12. Η National Power υποστηρίζει ότι έχει έννομο συμφέρον για τη λύση της διαφοράς, δεδομένου ότι η καταγγελία της NALOO δεν απευθυνόταν μόνο κατά της British Coal, αλλά περιείχε επίσης τον ισχυρισμό ότι το Γραφείο, το οποίο η National Power διαδέχθηκε, είχε παραβεί το άρθρο 63 της Συνθήκης και το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ. Η National Power προέβαλε, όπως η British Coal, το αβάσιμο της καταγγελίας για να ζητήσει, καταλήγοντας, την απόρριψή της έναντι της National Power».

7 Στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη εκτίθενται οι παρατηρήσεις των διαδίκων επί των δύο αυτών αιτήσεων παρεμβάσεως ως εξής:

«16. Στις παρατηρήσεις που υπέβαλε επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της PowerGen, με το από 24 Απριλίου 1995 υπόμνημα, η Επιτροπή τονίζει ότι το γεγονός ότι η PowerGen δεν είναι επιχείρηση κατά την έννοια της Συνθήκης δεν την εμποδίζει να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση, δυνάμει του άρθρου 34 του [Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΚΑΧ (στο εξής: Οργανισμός)].

17. Εντούτοις, η Επιτροπή αμφιβάλλει αν η PowerGen απέδειξε ότι έχει επαρκές συμφέρον για την έκβαση της προσφυγής της British Coal, η οποία έχει ως αντικείμενο μόνον τα τέλη που εφαρμόζονται κατά την εξόρυξη με επιφανειακή εκσκαφή κατόπιν χορηγηθείσας αδείας. Πράγματι, η PowerGen δεν εξήγησε με ποιο τρόπο η έκβαση της προσφυγής ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής να αρνηθεί την απόρριψη της κατατεθείσας από την NALOO καταγγελίας κατά της British Coal, βάσει των άρθρων 4, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, θα βοηθήσει την PowerGen να αντιμετωπίσει τους ισχυρισμούς της NALOO, σύμφωνα με τους οποίους το Γραφείο παρέβη το άρθρο 63 της Συνθήκης και τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ, εφαρμόζοντας στον άνθρακα της ιδιωτικής παραγωγής τιμές ενέχουσες διακρίσεις σε σχέση με τις τιμές που καταβάλλονται στην British Coal.

18. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η καταγγελία αφορά την PowerGen και δέχεται τον ισχυρισμό της ότι το θεσμικό όργανο δεν έχει αρμοδιότητα για να επανεξετάσει τα ζητήματα που τίθενται με την εν λόγω καταγγελία. Πάντως, η Επιτροπή αμφιβάλλει αν το γεγονός αυτό αρκεί για να προσδώσει στην PowerGen έννομο συμφέρον για την έκβαση της παρούσας διαφοράς.

19. Εν πάση περιπτώσει, η PowerGen δεν μπορεί με την παρέμβασή της να εκτείνει το περιεχόμενο της προσφυγής της British Coal, ώστε να περιλάβει σ' αυτήν ζητήματα της καταγγελίας που κατατέθηκε κατά της PowerGen, δυνάμει εντελώς διαφορετικών διατάξεων.

20. Με υπόμνημα της 2ας Μαΐου 1995, η Επιτροπή κατέθεσε παρατηρήσεις, κατ' ουσίαν πανομοιότυπες, επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της National Power.

21. Με τις παρατηρήσεις της επί των αιτήσεων παρεμβάσεως, που κατατέθηκαν στις 28 Απριλίου 1995, η British Coal δεν προέβαλε καμία αντίρρηση ως προς τις τρεις αιτήσεις παρεμβάσεως, αλλά περιορίστηκε να ζητήσει να τηρηθεί το απόρρητο ορισμένων εγγράφων ως προς την PowerGen και την National Power.»

8 Οι δύο αιτήσεις παρεμβάσεως απορρίφθηκαν με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη βάσει της ακόλουθης συλλογιστικής:

«23. Το άρθρο 34 του [Οργανισμού] παρέχει δικαίωμα παρεμβάσεως σε διαφορά μόνο στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν συμφέρον στην επίλυση της εν λόγω διαφοράς. Κατά τη διάταξη αυτή, τα αιτήματα του δικογράφου της παρεμβάσεως μπορούν να έχουν ως αντικείμενο μόνον την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων ή την απόρριψή τους.

24. Επομένως, το συμφέρον των παρεμβαινουσών στην έκβαση της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως δεν μπορεί να συνίσταται σε ένα έμμεσο συμφέρον λόγω της ομοιότητας των καταστάσεων, αλλά πρέπει να προσδιορίζεται, αντιθέτως, ως προς το ίδιο το αντικείμενο της διαφοράς, όπως περιγράφεται από τα αιτήματα του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου της British Coal.

25. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, μόνον καθόσον η καταγγελία της NALOO στρέφεται κατά της British Coal και, συνεπώς, αμφισβητεί τη νομιμότητα, ως προς τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, του τέλους που εισέπραξε, μπορεί εγκύρως η British Coal να ζητήσει την ακύρωση της σιωπηρής αρνήσεως της Επιτροπής να απορρίψει την εν λόγω καταγγελία.

26. Πράγματι, τα άρθρα 4, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης συνιστούν το νομικό πλαίσιο αναλύσεως των αδειών εξορύξεως άνθρακα και των ρητρών τους που αφορούν τα δικαιώματα και την καταβολή (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 1994, C-128/92, Banks, Συλλογή 1994, σ. I-1209, σκέψη 14).

27. Όμως η PowerGen και η National Power μπορούν να έχουν άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την ακύρωση της σιωπηρής αρνήσεως της Επιτροπής να απορρίψει την καταγγελία της NALOO μόνον καθόσον μια απόφαση περί ακυρώσεως θα είχε ως αποτέλεσμα να μην εξεταστεί η καταγγελία αυτή, υπό το πρίσμα της νομιμότητας των τιμών αγοράς του άνθρακα που καταβλήθηκαν στα μέλη της NALOO από το Γραφείο.

28. Όμως, δεν διαφέρουν μόνον οι περιοριστικές του ανταγωνισμού πρακτικές, τις οποίες η NALOO προσάπτει στη British Coal, αφενός, και στο Γραφείο, αφετέρου, αλλά επιπλέον το νομικό τους πλαίσιο δεν είναι το ίδιο. Πράγματι, οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4, στοιχείο β', και 63, παράγραφος 1, της Συνθήκης είναι αυτές που συνιστούν το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εμπίπτουν οι δυσμενείς διακρίσεις, στις οποίες προβαίνουν οι αγοραστές, σε βάρος των παραγωγών όσον αφορά την τιμή, την ποσότητα και τους άλλους όρους αγοράς άνθρακα (προπαρατεθείσα απόφαση Hopkins κ.λπ., σκέψη 24).

29. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα αιτήματων των αιτήσεων παρεμβάσεως που κατέθεσαν η PowerGen και η National Power δεν έχουν ως αντικείμενο την υποστήριξη των αιτημάτων της British Coal, κατά την έννοια του άρθρου 34 του [Οργανισμού] (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 1978, 116/77, 124/77 και 143/77, Amylum κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Rec. 1978, σ. 893, σκέψεις 7 επ.).

30. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση παρεμβάσεως της PowerGen και της National Power.»

9 Εφόσον στις γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιέχονται όλα τα αναγκαία στοιχεία για να κριθεί η αίτηση αναιρέσεως, δεν χρειάζεται αυτοί να προβούν σε προφορικές διευκρινίσεις.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Στην υπόθεση C-151/97 P(I)

10 Η National Power προβάλλει κατ' ουσίαν τρεις λόγους αναιρέσεως.

11 Με τον πρώτο λόγο, η National Power υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι προϊόν συγχύσεως μεταξύ των δύο εδαφίων του άρθρου 34 του κανονισμού, το οποίο έχει ως εξής:

«Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο, δύνανται να παρέμβουν στη διαφορά αυτή.

Η παρέμβαση δύναται να έχει ως αντικείμενο μόνο την υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων ή την απόρριψή τους.»

12 Κατά τη National Power, από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και ειδικότερα από τη σκέψη 29 προκύπτει ότι έγινε σύγχυση μεταξύ της προϋποθέσεως που αφορά το συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, που επιβάλλει με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 34, και της υποχρεώσεως που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο κατά την οποία το αντικείμενο της παρεμβάσεως συνίσταται στην υποστήριξη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων ή την απόρριψή τους.

13 Συγκεκριμένα, εσφαλμένως συνήχθη, στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, από τη φερομένη έλλειψη συμφέροντος των αιτουσών για την επίλυση της διαφοράς ότι οι αιτήσεις τους παρεμβάσεως δεν είχαν ως αντικείμενο την υποστήριξη των αιτημάτων ενός των διαδίκων.

14 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η National Power προβάλλει ότι το συμφέρον της για την επίλυση της διαφοράς δεν εκτιμήθηκε ορθά με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και ότι η διάταξη αυτή περιέχει νομικά σφάλματα και στερείται αιτιολογίας.

15 Η έλλειψη συμφέροντος της National Power συνήχθη αποκλειστικώς και μόνον από το γεγονός ότι οι καταγγελίες της NALOO κατά της British Coal, αφενός, και της National Power, αφετέρου, αφορούσαν διαφορετικές πρακτικές που διέπονται από διαφορετικές διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Όμως, η διαπίστωση αυτή δεν αρκεί για να αποκλεισθεί το συμφέρον της National Power για την επίλυση της διαφοράς.

16 Συγκεκριμένα, παρά τη διαφορά μεταξύ των δύο καταγγελιών, οι λόγοι για τους οποίους η British Coal επιδίωξε την απόρριψη της καταγγελίας που είχε υποβάλει η NALOO κατ' αυτής θα μπορούσαν ομοίως να προβληθούν για να δικαιολογηθεί η απόρριψη της καταγγελίας που η ίδια αυτή εταιρία έχει υποβάλει κατά της National Power.

17 Συναφώς, η National Power υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι οι καταγγελίες της NALOO που αφορούσαν την British Coal, αφενός, καθώς και τη National Power και την PowerGen, αφετέρου, περιλαμβάνονταν σε ενιαίο έγγραφο και ότι επί μιας προηγούμενης καταγγελίας της NALOO είχε εκδοθεί, τουλάχιστον εν μέρει, ενιαία απόφαση της Επιτροπής. Στη συνέχεια, η National Power επιμένει στο γεγονός ότι και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για τον προ του Απριλίου 1990 χρόνο και, επομένως, τίθεται το ίδιο κεφαλαιώδες ερώτημα όσον αφορά την αρμοδιότητα της Επιτροπής σε σχέση με πρακτικές οι οποίες είχαν λήξει πριν από πολλά έτη. Τέλος, προβάλλει γενικώς ότι η καταγγελία της NALOO θεμελιώνεται σε έναν υποτιθέμενο σύνδεσμο μεταξύ των αντιστοίχων πρακτικών της British Coal, αφενός, και των National Power και PowerGen, αφετέρου.

18 Στην αλληλουχία αυτή, και ενόψει του γεγονότος ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η British Coal ταυτίζονταν, κατ' ουσίαν, με τα επιχειρήματα που είχε προβάλει στην Επιτροπή σε σχέση με την αναρμοδιότητα του οργάνου αυτού, καθώς και της υποχρεώσεώς του να απορρίψει την καταγγελία, η National Power θεωρεί ότι ορθώς υποστήριξε ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι η τύχη του ενδίκου μέσου που άσκησε η British Coal μπορούσε πράγματι να είχε καθοριστική σημασία ως προς το ζήτημα αν η Επιτροπή μπορούσε να λάβει απόφαση έναντι αυτής.

19 Κατά τη National Power, η νομολογία του Δικαστηρίου επιρρωννύει τα επιχειρήματά της.

20 Η διάταξη Amylum κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, που παρατίθεται στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στερείται σημασίας, καθόσον αφορούσε αίτηση παρεμβάσεως τρίτων σε διαδικασία εξωσυμβατικής ευθύνης που είχε κινηθεί κατά της Επιτροπής και της οποίας η έκβαση θα ήταν άνευ σημασίας για τους εν λόγω τρίτους και χωρίς αποτελέσματα ως προς την κατάστασή τους.

21 Η National Power αναφέρεται, αντιθέτως, σε διάφορες άλλες διατάξεις με τις οποίες έγιναν δεκτές αιτήσεις παρεμβάσεως: τη διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 1962, 16/62 και 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes κ.λπ. κατά Συμβουλίου [Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1962, σ. 937], στην οποία η ακύρωση του επίδικου κανονισμού θα είχε έμμεσες οικονομικές συνέπειες για τους παραγωγούς οπωροκηπευτικών, διευκολύνοντας τις εισαγωγές τους, καίτοι αυτοί δεν είχαν άμεσο έννομο συμφέρον για την έκβαση της δίκης, τη διάταξη της 15ης Ιουλίου 1981, 45/81, Moskel κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), τη διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 1977, NTN Toyo κατά Συμβουλίου, 113/77 R και 113/77 R-Int. [Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1977, σ. 1721], σε θέματα αντιντάμπινγκ, στην οποία η έκβαση της προσφυγής που είχε ασκήσει ένας εισαγωγέας μπορούσε να επηρεάσει τη νομική κατάσταση ενός άλλου εισαγωγέα. Η National Power αναφέρεται ομοίως, χωρίς να τις κατονομάζει, σε πολυάριθμες υποθέσεις στις οποίες επιτράπηκε σε ενώσεις να παρέμβουν για τον λόγο ότι τα νομικά προβλήματα που έθετε η προσφυγή είχαν άμεση σημασία, μεγαλύτερη και από το συγκεκριμένο νομικό αποτέλεσμα της προσφυγής, για τα μέλη τους.

22 Τέλος, στο πλαίσιο πάντοτε του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, η National Power τονίζει ότι, δεδομένου ότι δεν είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 80 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, δεν μπορούσε προφανώς να προσβάλει ευθέως την άρνηση της Επιτροπής να απορρίψει την καταγγελία της NALOO. Θα ήταν αντίθετο όμως προς τα θεμελιώδη δικαιώματα να μη διαθέτει ένδικο μέσο για την προβολή των δικαιωμάτων της.

23 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η National Power επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν την αιτίασή της ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι νομικώς εσφαλμένη, καθόσον κακώς κρίθηκε με αυτή ότι το αίτημα του δικογράφου της αιτήσεως παρεμβάσεως δεν είχε ως αντικείμενο τη στήριξη των αιτημάτων της British Coal.

Στην υπόθεση C-157/97 P(I)

24 Η PowerGen επικαλείται με την αίτησή της αναιρέσεως πέντε λόγους με τους οποίους προβάλλονται αντίστοιχα νομικά σφάλματα στη συλλογιστική της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

25 Πρώτον, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 25 και 27 αυτής, στηρίζεται στην ύπαρξη διαφοράς μεταξύ των συμφερόντων της British Coal και της PowerGen προς ακύρωση της σιωπηρής αρνήσεως της Επιτροπής. Όμως, το γεγονός αυτό δεν ασκεί επιρροή, εφόσον απαιτείται από τον παρεμβαίνοντα να έχει συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς και όχι να έχει το ίδιο συμφέρον με τον διάδικο που προτίθεται να υποστηρίξει.

26 Δεύτερον, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη κακώς στηρίζεται στο ενδεχόμενο της ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής, αν προέβαινε σ' αυτήν το Πρωτοδικείο, θα παρήγε αποτελέσματα μόνον έναντι της British Coal και όχι erga omnes. Η PowerGen θεωρεί, αντιθέτως, ότι η ακύρωση αυτή θα παρήγαγε άμεσα αποτελέσματα και έναντι αυτής. Συναφώς, προβάλλει ότι η μνεία της υποθέσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (1994, C 386, σ. 19) δεν περιέχει ένδειξη ως προς το ότι η British Coal περιόρισε την προσφυγή της, ζητώντας την ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής μόνον καθόσον αυτή θίγει την British Coal.

27 Τρίτον, το μνημονευόμενο στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη γεγονός ότι οι καταγγελίες της NALOO κατά της British Coal και της PowerGen στηρίζονται σε διαφορετικές διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν ασκεί επιρροή. Η PowerGen θεωρεί, αντιθέτως, ότι το μόνο που έχει σημασία είναι αν η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η British Coal προς στήριξη της προσφυγής της ισχύει ομοίως και έναντι της καταγγελίας της NALOO κατά της PowerGen.

28 Τέταρτον, η PowerGen αναφέρεται στη διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1996, C-245/95 P, Επιτροπή κατά NTN Corporation κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-559), με την οποία επιτράπηκε σε μια επιχείρηση και τις θυγατρικές της να παρέμβουν στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως αφορώσας δασμό αντιντάμπινγκ, ενώ οι προσφεύγουσες είχαν ζητήσει την ακύρωση του επίδικου κανονισμού αντιντάμπινγκ μόνον καθόσον αυτός τις αφορούσε. Η PowerGen καταλήγει ότι, ακόμη και αν, στην παρούσα υπόθεση, η ενδεχόμενη ακύρωση της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής δεν θα ίσχυε erga omnes, θα εξακολουθούσε να έχει συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς.

29 Η PowerGen αναφέρεται επίσης στις προπαρατεθείσες διατάξεις NTN Toyo κατά Συμβουλίου και Moksel κατά Επιτροπής. Προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των νομολογιακών αυτών προηγουμένων και των καταστάσεων στις οποίες η αίτηση παρεμβάσεως πρέπει να απορρίπτεται, επειδή η επίδικη πράξη δεν αφορά τον αιτούντα, πλην όμως αυτός επιθυμεί αποκλειστικά να προβάλει επιχειρήματα που θα μπορούσαν να του χρησιμεύσουν σε ενδεχόμενες μελλοντικές διαδικασίες αφορώσες διαφορετική, μέλλουσα και υποθετική πράξη. Αυτή ήταν η περίπτωση της διατάξεως της 25ης Νοεμβρίου 1964, 111/63, Lemmerz-Werke κατά Ανωτάτης Αρχής [Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1965, σ. 883].

30 Ο τελευταίος λόγος που προβάλλει η PowerGen ταυτίζεται κατ' ουσίαν με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η National Power στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου της, κατά την οποία θα ήταν αντίθετο προς τα θεμελιώδη δικαιώματα πρόσωπα που δεν είναι επιχειρήσεις κατά την έννοια της Συνθήκης ΕΚΑΧ να μη διαθέτουν ένδικο μέσο για να προβάλλουν τα δικαιώματά τους.

Παρατηρήσεις της British Coal

31 Στις παρατηρήσεις που κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου, η British Coal δηλώνει κατ' αρχάς ότι δεν εμμένει πλέον στα αιτήματά της της τηρήσεως του απορρήτου που είχε διατυπώσει προηγουμένως ενώπιον του Πρωτοδικείου.

32 Κατά τα λοιπά, δηλώνει ότι συμφωνεί με τα επιχειρήματα της National Power και της PowerGen και υπογραμμίζει την προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά NTN Corporation κ.λπ. και τη διάταξη της 25ης Μαρτίου 1992, C-241/91, Radio Telefis Eireann κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), με την οποία επετράπη η παρέμβαση ενός προσώπου το συμφέρον του οποίου περιοριζόταν στην επίκληση της γενικής αρχής της λυσιτέλειας περί της οποίας οι αιτούντες ήλπιζαν να πείσουν το Δικαστήριο.

33 Τέλος, η British Coal θεωρεί ότι οι παρεμβάσεις της National Power και της PowerGen εξυπηρετούν το αντικείμενο που αφορά η παρούσα διαδικασία, δηλαδή να αποφευχθεί η διαιώνιση μιας διαφοράς άπαξ το επίμαχο ζήτημα ρυθμιστεί με δικαστική απόφαση.

Παρατηρήσεις της Επιτροπής

34 Η Επιτροπή, εκτός από ορισμένες ειδικές παρατηρήσεις σε κάθε μία από τις δύο αιτήσεις αναιρέσεως, διατυπώνει ορισμένες γενικές παρατηρήσεις.

35 Υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι με την παρέμβαση δεν μπορεί να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαδικασίας και ότι η προσφυγή που άσκησε η British Coal ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά μόνο τη νομιμότητα της αποχής της Επιτροπής από την απόρριψη της καταγγελίας της NALOO, καθόσον αυτή αφορά την British Coal. Η καταγγελία αυτή περιορίζεται στα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Όπως τονίστηκε στη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η British Coal δεν είχε, ούτε ισχυριζόταν ότι είχε, έννομο συμφέρον για την απόρριψη της καταγγελίας της NALOO, καθόσον αφορά τη National Power και την PowerGen. Ακόμη κι αν γινόταν δεκτή η προσφυγή της British Coal, αυτό ουδόλως θα επηρέαζε την κατάσταση της National Power και της PowerGen.

36 Στη συνέχεια, κατά την Επιτροπή, το συμφέρον των αναιρεσειουσών αποτελεί, το πολύ, ένα γενικό συμφέρον συνιστάμενο στη δημιουργία νομικού προηγουμένου. Όμως, όπως ορθώς επισημάνθηκε στη σκέψη 24 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η απλή ομοιότητα καταστάσεων δεν αρκεί· το συμφέρον πρέπει να προσδιορίζεται μέσω αναφοράς στο αντικείμενο της προσφυγής.

37 Η Επιτροπή τονίζει, τέλος, ότι η ορθότητα της προσεγγίσεως που ακολουθεί η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη προκύπτει σαφώς από τη διάκριση στην οποία προβαίνει μεταξύ της καταστάσεως της NALOO, στην οποία επετράπη η παρέμβαση, αφενός, και της National Power και PowerGen, αφετέρου.

38 Η Επιτροπή προβάλλει τις ακόλουθες πρόσθετες παρατηρήσεις ως προς την αίτηση αναιρέσεως της National Power.

39 Όσον αφορά τον πρώτο και τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, που αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 34 του Οργανισμού, η Επιτροπή θεωρεί ότι το ουσιώδες ζήτημα συνίσταται στην εξακρίβωση της υπάρξεως συμφέροντος προς παρέμβαση. Από τη συνδυασμένη εξέταση, η οποία είναι και η μόνη έγκυρη, των δύο παραγράφων του άρθρου 34 του Οργανισμού προκύπτει ότι πρέπει να υφίσταται άμεσος σύνδεσμος μεταξύ της επιλύσεως της διαφοράς και του δικαιώματος παρεμβάσεως: το δικαίωμα αυτό υφίσταται μόνον υπέρ του προσώπου έναντι του οποίου η απόφαση του κοινοτικού δικαστή επί των «αιτημάτων» των κυρίων διαδίκων έχει άμεσο και καθοριστικό αποτέλεσμα. Όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, αυτό δεν συμβαίνει ως προς τη National Power.

40 Περαιτέρω, ο δεύτερος λόγος που προβάλλει η National Power στηρίζεται στην εσφαλμένη υπόθεση ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου ισχύει αυτομάτως έναντι αυτής. Κατά την Επιτροπή, η National Power ενδιαφέρεται στην πραγματικότητα απλώς και μόνο να χρησιμοποιήσει την παρούσα υπόθεση ως νομολογιακό προηγούμενο.

41 Όσον αφορά τις διάφορες δικαστικές διατάξεις που επικαλείται η National Power, αφορούν όλες την περίπτωση κατά την οποία το αποτέλεσμα της κύριας προσφυγής θα είχε αναπόφευκτα επίπτωση στην κατάσταση του αιτούντος την παρέμβαση, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

42 Τέλος, η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία της National Power που αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα της ασκήσεως ενδίκου μέσου: κατ' αρχάς, η National Power διαθέτει ένδικα μέσα στο εθνικό δίκαιο. Στη συνέχεια, καθόσον δεν έχει άμεσο συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς, η National Power δεν θα έχανε τίποτα αν δεν της επιτρεπόταν να παρέμβει, οπότε η παρέμβασή της δεν πρέπει να θεωρηθεί ως θεραπεία της ελλείψεως locus standi. Τέλος, η Επιτροπή αμφιβάλλει αν οι αγοραστές προϊόντων τα οποία αφορά η Συνθήκη ΕΚΑΧ στερούνται δικαιώματος προσφυγής λόγω του ότι δεν είναι οι ίδιοι επιχειρήσεις κατά την έννοια της Συνθήκης αυτής.

43 Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής επί των πέντε λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως της PowerGen συνοψίζονται ως ακολούθως.

44 Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, κατά τον οποίο το συμφέρον του παρεμβαίνοντος δεν πρέπει κατ' ανάγκη να είναι το ίδιο με το συμφέρον του διαδίκου που προτίθεται να υποστηρίξει, πρόκειται κατ' ουσίαν για ένα σημασιολογικό επιχείρημα. Το μόνο που έχει πράγματι σημασία είναι ο καθοριστικός για τον παρεμβαίνοντα χαρακτήρας της αποδοχής ή της απορρίψεως του αιτήματος του διαδίκου. Η προϋπόθεση αυτή δεν πληρούται εν προκειμένω.

45 Ως προς τον δεύτερο λόγο της PowerGen η Επιτροπή προβάλλει ότι είναι προφανές ότι ενδεχόμενη ακύρωση της επίδικης αποφάσεώς της, αν προέβαινε σ' αυτήν το Πρωτοδικείο, θα ωφελούσε μόνον τον διάδικο που τη ζήτησε (αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1974, 15/73 έως 33/73, 52/73, 53/73, 57/73 έως 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 και 137/73, Schots-Kortner κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Επιτροπής και Κοινοβουλίου (Συλλογή τόμος 1974, σ. 107), και της 14ης Ιουνίου 1988, 161/87, Muysers και Tülp κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Συλλογή 1988, σ. 3037).

46 Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, ακόμη και αν η απόφαση ίσχυε erga omnes, θα εξακολουθούσε παρά ταύτα να αφορά άμεσα μόνον την British Coal και άλλες επιχειρήσεις κατά την έννοια της Συνθήκης ΕΚΑΧ στις οποίες ανήκουν τα τέλη εξορύξεως, όσον αφορά τα τέλη που καταβάλλουν τα μέλη της NALOO.

47 Η Επιτροπή αντικρούει ομοίως τον τρίτο λόγο της PowerGen κατά τον οποίο απόφαση του Πρωτοδικείου, με την οποία θα γινόταν ενδεχομένως δεκτή η επιχειρηματολογία της British Coal όσον αφορά τα άρθρα 65, παράγραφος 1, και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, θα παρήγε ομοίως αποτελέσματα και από πλευράς του άρθρου 63, παράγραφος 1, στο οποίο στηρίχθηκε η καταγγελία που υποβλήθηκε κατά της PowerGen. Το τελευταίο αυτό άρθρο δεν αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής που εκκρεμεί ενώπιον του Πρωτοδικείου.

48 Κατά την Επιτροπή, η προπαρατεθείσα διάταξη NTN Toyo κατά Συμβουλίου, στην οποία αναφέρεται η PowerGen με τον τέταρτο λόγο της, στερείται σημασίας. Πράγματι, η PowerGen βρίσκεται σε κατάσταση πολύ διαφορετική από την NSK, που παρενέβη στην υπόθεση αυτή, η οποία, δεδομένου ότι εξήγε το ίδιο προϊόν με την προσφεύγουσα, υπέκειτο ομοίως στην καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον επίδικο κανονισμό και θα ωφελείτο επίσης από την ακύρωσή του. Η NSK είχε εξάλλου αυτοτελές δικαίωμα προσφυγής κατά των ιδίων διατάξεων.

49 Τέλος, επί του πέμπτου λόγου της PowerGen, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής είναι πανομοιότυπες με αυτές που διατύπωσε σε σχέση με την αντίστοιχη επιχειρηματολογία της National Power (βλ. σκέψη 42 της παρούσας διατάξεως).

Κρίση

50 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι η καταγγελία της NALOO κατά της British Coal, στην οποία επικεντρώνεται η προσφυγή ακυρώσεως που εκκρεμεί

ενώπιον του Πρωτοδικείου, αφορούσε τη νομιμότητα, έναντι των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, των τελών που εισέπραττε η British Coal και ότι το αίτημα του δικογράφου προσφυγής που κατέθεσε η εταιρία αυτή αφορούσε τη σιωπηρή άρνηση της Επιτροπής να απορρίψει την κατ' αυτής καταγγελία.

51 Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το συμφέρον των αιτουσών την παρέμβαση έπρεπε να προσδιοριστεί βάσει αυτού τούτου του αντικειμένου της διαφοράς αυτής.

52 Η κρίση αυτή είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο του άρθρου 34 του Οργανισμού ΕΚΑΧ και των παρόμοιων διατάξεων των Οργανισμών ΕΚ και ΕΚΑΕ του Δικαστηρίου, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.

53 Κατά τη σχετική νομολογία του, για να επιτρέψει παρέμβαση, το Δικαστήριο εξετάζει αν οι αιτούντες την παρέμβαση θίγονται ευθέως από την προσβαλλόμενη απόφαση και αν είναι βέβαιον ότι έχουν συμφέρον για την έκβαση της διαφοράς [διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 1960, 25/59, Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1960, σ. 787, συγκεκριμένα σ. 792]. Ομοίως, έκρινε ότι έπρεπε να υπάρχει άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την αποδοχή αυτού καθεαυτού του αιτήματος και όχι συμφέρον σε σχέση με τους προβαλλόμενους λόγους (προαναφερθείσες διατάξεις Lemmerz-Werke κατά Ανωτάτης Αρχής, σ. 884, και Amylum κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψεις 7 και 9). Με μια άλλη διάταξη το Δικαστήριο έκρινε ότι το απαιτούμενο προς τον σκοπό αυτό συμφέρον δεν πρέπει να αφορά απλώς αφηρημένες νομικές θέσεις, αλλά πρέπει να υφίσταται σε συνάρτηση με αυτά καθεαυτά τα αιτήματα ενός διαδίκου στο πλαίσιο της προσφυγής [διάταξη της 10ης Ιουνίου 1965, 56/64, Consten κατά Επιτροπής, Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1966, σ. 556, συγκεκριμένα σ. 558]. Κατά το Δικαστήριο, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των αιτούντων την παρέμβαση που δικαιολογούν άμεσο συμφέρον για την τύχη που επιφυλλάσσεται στη συγκεκριμένη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση και των αιτούντων την παρέμβαση που δεν δικαιολογούν παρά έμμεσο μόνο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς λόγω των ομοιοτήτων μεταξύ της καταστάσεώς τους και της καταστάσεως ενός των διαδίκων (διατάξεις της 15ης Νοεμβρίου 1993, C-76/93 P, Scaramuzza κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-5715 και I-5722, σκέψη 11· βλ., επίσης, τις διατάξεις του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1993, T-97/92 και T-111/92, Rijnoudt και Hocken κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. II-587, σκέψη 22, και της 8ης Δεκεμβρίου 1993, T-87/92, Kruidvat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1375, σκέψη 12).

54 Υπό το φως αυτής ακριβώς της νομολογίας πρέπει να κριθούν οι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλουν οι αιτούσες.

Στην υπόθεση C-151/97 P(I)

55 Ο πρώτος λόγος που προβάλλει η National Power πρέπει να απορριφθεί ευθύς εξ αρχής, εφόσον η σύγχυση που η αιτούσα θεωρεί ότι εντοπίζεται στη σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω της διαπιστώσεις που γίνονται στις σκέψεις 27 και 28, οι οποίες αρκούν αφ' εαυτών για να αποκλεισθεί η ύπαρξη επαρκούς συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς.

56 Εξάλλου, σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της National Power, δεν προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ότι υπήρξε σύγχυση μεταξύ των δύο εδαφίων του άρθρου 34 του Οργανισμού.

57 Η ύπαρξη συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς, όπως προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 34, πρέπει πράγματι να ερμηνευθεί υπό το φως του δεύτερου εδαφίου της ίδιας αυτής διατάξεως. Όπως τόνισε το Δικαστήριο στην προαναφερθείσα διάταξη Lemmerz-Werke κατά Ανωτάτης Αρχής, βάσει του άρθρου 34, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚΑΧ, μόνο τα πρόσωπα «που δικαιολογούν συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς» μπορούν να παρέμβουν. Όμως, με τη λέξη «επίλυση» πρέπει να νοείται η ζητούμενη από το Δικαστήριο τελική κρίση, όπως αυτή ορίζεται στο διατακτικό της αποφάσεως. Κατά συνέπεια, εφόσον το άρθρο 34, δεύτερο εδάφιο, περιορίζει το αίτημα του δικογράφου της αιτήσεως παρεμβάσεως στην υποστήριξη ή την απόρριψη των αιτημάτων του ενός των διαδίκων, το εν λόγω συμφέρον πρέπει να υφίσταται σε σχέση με τα εν λόγω αιτήματα και όχι με τους προβαλλόμενους λόγους.

58 Επομένως, η σκέψη 29 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει την έννοια ότι το συμφέρον που προέβαλαν οι αιτούσες δεν υφίστατο σε σχέση με τα αιτήματα της British Coal.

59 Με τον δεύτερο λόγο της, η National Power προβάλλει κατ' ουσίαν ότι, καίτοι η καταγγελία που υπέβαλε η NALOO κατά της British Coal αφορούσε διαφορετικές πρακτικές που διέπονται από χωριστές νομικές διατάξεις, η έκβαση της προσφυγής που άσκησε η British Coal μπορεί ωστόσο να έχει καθοριστική σημασία για την κατάστασή της ως προς την καταγγελία που υπέβαλε η NALOO κατ' αυτής, πράγμα που συνιστά επαρκές συμφέρον.

60 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Βεβαίως, το συμφέρον που προέβαλε η National Power ενώπιον του Πρωτοδικείου αντλείται από μια γεγεννημένη και υφισταμένη κατάσταση. Ωστόσο, όπως παραδέχεται η ίδια η εταιρία, το συμφέρον που προβάλλει στηρίζεται απλώς στην ομοιότητα των λόγων για τους οποίους, κατά τη γνώμη της, η καταγγελία που υποβλήθηκε από τη NALOO κατ' αυτής, αφενός, και η καταγγελία που υποβλήθηκε κατά της British Coal, αφετέρου, έπρεπε να απορριφθούν.

61 Ορθώς διαπιστώθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ότι η National Power θα είχε συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς μόνον αν η επίλυση αυτή μπορούσε να έχει ως συνέπεια, κατ' ουσίαν, τη μεταβολή της νομικής της καταστάσεως ως αγοραστή άνθρακα που πωλείται από τα μέλη της NALOO. Όμως, όπως τονίστηκε στην αναιρεσιβαλλομένη διάταξη, η διαφορά αφορά μόνον την άρνηση της Επιτροπής να απορρίψει μια καταγγελία που αφορούσε τα τέλη που εισέπραττε ένας ιδιοκτήτης ορυχείου, δηλαδή η British Coal για τον άνθρακα των ορυχείων που εκμεταλλεύεται.

62 Τα πρόσθετα στοιχεία στα οποία αναφέρεται η National Power όσον αφορά τις καταγγελίες της NALOO, όπως αυτά συνοψίζονται στη σκέψη 17 της παρούσας διατάξεως, στερούνται σημασίας για την εκτίμηση της αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

63 Ούτε η νομολογία στην οποία αναφέρεται η National Power μπορεί να χρησιμεύσει για να διαπιστωθεί η ύπαρξη νομικού σφάλματος στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη.

64 Στην προπαρατεθείσα διάταξη Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes κ.λπ. κατά Συμβουλίου, το Δικαστήριο τόνισε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός μπορούσε να θίξει τα συμφέροντα των εγχώριων παραγωγών ορισμένων προϊόντων και, επομένως, επέτρεψε την παρέμβαση μιας ενώσεως αντιπροσωπευτικής των παραγωγών αυτών, αφού διαπίστωσε ότι η ένωση αυτή είχε έννομο συμφέρον για την προάσπιση των συμφερόντων τους. Στην υπόθεση εκείνη, το συμφέρον των παραγωγών, και επομένως του εκπροσώπου τους, για τη διατήρηση ή την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού ήταν επομένως άμεσο, ενεστώς και αδιαμφισβήτητο.

65 Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα διάταξη NTN Toyo κατά Συμβουλίου, ο παρεμβαίνων είχε επίσης ασκήσει ο ίδιος χωριστή προσφυγή ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης πράξεως και είχε υποβάλει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων τέσσερις ημέρες πριν από την έκδοση της διατάξεως με την οποία επετράπη η παρέμβασή του. Επομένως, είχε το ίδιο συμφέρον για την επίλυση της διαφοράς, όπως ο διάδικος του οποίου τα αιτήματα ήθελε να υποστηρίξει.

66 Εξάλλου, πρέπει να τονιστεί ότι η National Power δεν κατέστησε σαφές κατά πόσο η νομολογία περί του δικαιώματος παρεμβάσεως των αντιπροσωπευτικών ενώσεων θα μπορούσε να ισχύσει στην ιδιαίτερη κατάστασή της, εφόσον αυτή δεν έχει ως κοινωνικό στόχο τη διασφάλιση της προστασίας των γενικών συμφερόντων μιας κατηγορίας προσώπων. Η πρακτική που συνίσταται στο να επιτρέπεται η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν ως στόχο την προστασία των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν βασικά ζητήματα δυνάμενα να επηρεάσουν την κατάσταση των μελών αυτών δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο επικλήσεως προς στήριξη αιτήσεως παρεμβάσεως που υποβάλλεται ατομικώς. Πράγματι, η υιοθέτηση ευρείας ερμηνείας του δικαιώματος παρεμβάσεως ως προς τις ενώσεις σκοπεί στο να καθίσταται δυνατή η καλύτερη εκτίμηση του πλαισίου των υποθέσεων, ενώ ταυτόχρονα αποφεύγεται μια πληθώρα ατομικών παρεμβάσεων οι οποίες θα διατάραζαν την αποτελεσματικότητα και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης (βλ.,

με το πνεύμα αυτό, την προπαρατεθείσα διάταξη του Πρωτοδικείου Kruidvat κατά Επιτροπής, σκέψη 14).

67 Για τους ίδιους λόγους, η παραπομπή της British Coal στην προπαρατεθείσα διάταξη Radio Telefis Eireann κατά Επιτροπής στερείται σημασίας. Το ότι επετράπη στην υπόθεση εκείνη η παρέμβαση μιας ενώσεως μη κερδοσκοπικού σκοπού οφείλεται στην ειδική φύση της διαφοράς καθώς και στη σύνθεση και τον σκοπό της εν λόγω ενώσεως.

68 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προπαρατεθείσα διάταξη Moksel κατά Επιτροπής αφορούσε προσφυγή ακυρώσεως κανονισμού της Επιτροπής περί προσωρινής αναστολής του εκ των προτέρων καθορισμού επιστροφών λόγω εξαγωγής ορισμένων γεωργικών προϊόντων. Βεβαίως, από τη διάταξη αυτή, η οποία εξάλλου δεν έχει δημοσιευθεί, προκύπτει ότι έγινε δεκτή αίτηση παρεμβάσεως για τον λόγο ότι η αιτούσα μπορούσε να έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς τουλάχιστον όσον αφορά τη διατύπωση αιτιολογικών σκέψεων που θα έπρεπε να αποτελούν το έρεισμα της σχετικής αποφάσεως. Το ιδιαίτερα λακωνικό αυτό αιτιολογικό δεν επιτρέπει ωστόσο τη συναγωγή συνεπειών που υπερβαίνουν το πλαίσιο της συγκεκριμένης περιπτώσεως και την αμφισβήτηση παγιωμένης νομολογίας (βλ., με το ίδιο πνεύμα, την προπαρατεθείσα διάταξη του Πρωτοδικείου Rijnoudt και Hocken κατά Επιτροπής, σκέψεις 15 και 16).

69 Όσον αφορά το δικαίωμα ασκήσεως ένδικης προσφυγής, όπως το επικαλείται η National Power, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι πρόκειται για ένα χωριστό ζήτημα που δεν έχει θέση στο πλαίσιο της κρίσεως του συμφέροντός της για την επίλυση της διαφοράς στο πλαίσιο αιτήσεως παρεμβάσεως.

Στην υπόθεση C-157/97 P(I)

70 Βάσει των προηγουμένων σκέψεων καθίσταται ομοίως δυνατή η απόρριψη των λόγων που προβάλλει η PowerGen.

71 Ως προς τον πρώτο λόγο, από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη προκύπτει σαφώς ότι η απόρριψη της αιτήσεως παρεμβάσεως οφείλεται στην έλλειψη αμέσου συμφέροντος για την επίλυση της διαφοράς και όχι στην υποτιθέμενη διάταξη μεταξύ των συμφερόντων της British Coal και της PowerGen. Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

72 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, πρέπει να τονισθεί ότι από τη διατύπωση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει σαφώς ότι η προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της σιωπηρής αρνήσεως της Επιτροπής να απορρίψει την καταγγελία της NALOO μόνον καθόσον αυτή είχε υποβληθεί κατά της British Coal.

73 Κατά τα λοιπά, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως ορθώς προέβαλε η Επιτροπή, μια απόφαση έχει ισχύ δεδικασμένου μόνον έναντι των διαδίκων (βλ., ιδίως, την προπαρατεθείσα απόφαση Schots-Kortner κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Επιτροπής και Κοινοβουλίου, σκέψη 36).

74 Ως προς τον τρίτο λόγο που προβάλλει η PowerGen, κατά τον οποίο η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η British Coal ισχύει ομοίως και γι' αυτήν, δόθηκε ήδη απάντηση στις σκέψεις 60 και 61 της παρούσας διατάξεως.

75 Ως προς τον τέταρτο λόγο, πρέπει να τονισθεί ότι η προπαρατεθείσα διάταξη Επιτροπή κατά NTN Corporation κ.λπ., την οποία επικαλείται τόσο η PowerGen όσο και η British Coal, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως έρεισμα για τους ισχυρισμούς της αιτούσας. Πράγματι, στην υπόθεση εκείνη η πράξη της οποίας ζητήθηκε η ακύρωση ενώπιον του Πρωτοδικείου επέβαλε ιδιαίτερο δασμό αντιντάμπινγκ στον διάδικο στον οποίο επετράπη να παρέμβει.

76 Τέλος, ο πέμπτος και τελευταίος λόγος πρέπει ομοίως να απορριφθούν για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 68.

77 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι νομικώς εσφαλμένη.

Επί των δικαστικών εξόδων

78 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο ισχύει στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας. Η British Coal, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις προς υποστήριξη των αιτουσών, φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη National Power plc και την PowerGen plc στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας. Ωστόσο, η British Coal θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 17 Ιουνίου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias